

χώραν ἥν εγκαταληφθεῖσαν δυστυχῶς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἔξεμεταλλεύθησαν ἡθικῶς τε καὶ ψλικῶς οἱ τοῦ Βόλγα ἐπήλυδες. Τὰ γράμματα καὶ τὰ σχολεῖα δὲν δύνανται πλέον νὰ ἔναι τὸ μόνον προσύργιον κατὰ τῶν ξένων ἐπιδρομῶν. "Οτε πρό τινων ἑδδομάχων ὁ κ. Γλάδστων προσέφερεν εὐώδη λίθανον θαυμασμοῦ εἰς τὰς Ἑλληνίδας Μεύσας ἐν τῇ δῃ μοτελεῖ πανηγύρει τῇ πρὸς τιμὴν τοῦ βασιλέως Γεωργίου συγκροτηθείσῃ δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν γράμματα ἀπνοια καὶ νεκρὰ, ἀνεμνήσθη βεβαίως τῆς φιλολογίας ἐκείνης ἥτις ἐψκλλει κλέα ἀνδρῶν ἐν Τροίᾳ ἀγωνισαμένων, τῆς φιλοσοφίας ἥν οἱ προπάτορες ἡμῶν ἀνέπτυξαν ἐν βίᾳ πολυκυμάντῳ καὶ μεγαλοπράγμονι, τῆς ποιήσεως ἐκείνης ἥν εἴη συναρμόσει ἡ Μελπομένη ἐπὶ τῆς λύρας αὐτῆς τῆς ὑπὸ δαφνῶν ἐθνικῶν κεκοσμημένης.

"Ἐντείνωμεν, τέλος, ἀπάσας ἡμῶν τὰς δυνάμεις ἵνα σύσωμεν τὴν Μακεδονίαν, διότι ἡ ἀπώλεια αὐτῆς ἔστεται οὐλιμόνον δνειδος τῷ Ἑλληνισμῷ ἀλλὰ καὶ ἀπώλεια αὐτοῦ. Αὐταλογισάσθω ἔκαστος "Ἑλλην ὅτι φέρει εὐθύνην τινὰ εἰδεῖ κτὴν διὰ τὴν συντήρησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνισμοῦ, ὡς εἰς ἔκάστου "Ἑλληνος τὸ μέτωπον θέλει ἀναλογεῖ μία κηλίς τοῦ ἐθνικοῦ αἰσχους ὅπερ ἡθέλει μεν ὑποστῆ ἐν εἰς δκτὼ ἔκατομμαρύρια ἀριθμούμενοι καὶ ἐπλούτω, εὐφυΐα, ρώμη καὶ αὐταπαρνησία καυγώμενοι φίναμεν τὴν Μακεδονίαν νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας ἐπηλύδων τογχαρπάστων καὶ ξένων ἀμειλίκτων τῇ φυλῇ ἡμῶν πλευμίων.

Ο. ΙΑΛΕΜΟΣ.